

POTREBNA JE USTVARJALNA METODA JAVNE RAZPRAVE

Namen javne razprave ni žaliti in poniževati tistega, ki ima drugačno mnenje, pač pa vsestransko osvetliti določen problem in s tem nuditi več možnosti za najustreznejše odločitve.

Osrednji slovenski dnevnik „DELO“ je objavil že več raznih mnenj in stališč v zvezi z bodočo družbeno politično ureditvijo Ljubljane in njene neposredne okolice. Osebnost se najbolj strinjam s stališči, ki so bila objavljena dne 23. februarja in 2. ter 9. marca letos.

Nikakor pa se ne morem strinjati z načinom javne razprave, ki ga je uporabil v svojem članku tovariš Janez Šmidovnik in sicer v „Delu“ z dne 24. februarja letos. Pisec tega članka obsoja IV. varianto ureditve Ljubljane, ki predvideva razen dosedanjih ljubljanskih občinskih skupščin še skupno mestno skupščino kot temeljno družbeno politično skupnost. V zvezi s tem pravi med drugim:

je treba za vedno brezpogojno prilagoditi in podrediti naše družbene odnose, načelno postavljati dialektičnemu materializmu tuje in sovražno stališče. Če bi bilo temu tako, potem bi še danes pri nas veljala ustavna zakonodaja Marije Terezije ali Franca Jožefa ali pa vsaj šestojanuarske diktature Aleksandra Karađorđevića in Petra Živkovića.

Neizpodbitno in splošno priznано dejstvo je, da so tudi danes družbeni odnosi v nenehnem razvoju in da noben „pravni in ustavni red“ ne more s kakršnimi koli zakonskimi predpisi zavirati in preprečevati nadaljnjega družbeno razvojnega procesa.

Menim, da je sklicevanje na protipravnost in protipravnost IV. variante nemo-

da IV. varianta nasprotuje zdravemu razumu.

To je žalitev vseh občanov, ki so na zborih volivcev in tudi sicer izjavljali, da je prav IV. varianta najprimernejša. Pisec jim namreč naravnost očita pomanjkanje zdravega razuma.

Nedvomno je javna razprava lahko ostra po svoji vsebini in argumentih, nikakor pa ne sme biti ostra po svoji obliki in žaljenju tistih, ki o predmetu javne razprave nimajo istega mnenja. Taki in podobni osebno žaljivi napadi zasenčujejo osrednjo temo in stvarne argumente ter pasivizirajo diskutante.

V obdobju nadaljnjega po- glabljanja in krepitve socialistične demokracije se ob pomanjkanju tehničnih in prepričljivih argumentov za svoje trditve pač ne moremo zatekati k osebnemu žaljenju in obračunavanju s soobčani, ki imajo drugačno mnenje.

ONEMOGOČAJMO OSEBNO ŽALJIVO JAVNO KRITIKO

Jasno je, da ni nič tako popolnega in tako dognanega, da bi ne moglo biti še boljše. Če pa hočemo to doseči, če hočemo še dalje razvijati in krepiti socialistično demokracijo in samoupravljanje občanov, potem moramo zlasti onemogočiti vse, kar zavira spro-

šeno, dobronamerno kritiko in javno razpravo.

Javna razprava, javni dialogi in javna kritika postajajo vse pomembnejši sestavni del celotnega našega družbeno političnega sistema. Zaradi tega moramo že v kali zatreti in onemogočiti vsak poizkus neustreznega, osebno žaljivega kritiziranja in vse poizkuse moralno političnega diskreditiranja tistih, ki imajo drugačno mnenje.

Pavle ŠEGULA

ZBOR VOLIVCEV 18. IN 19. VOLIVNE ENOTE

Zbora se je udeležilo le 27 volivcev (od 2434 v obeh volivnih enotah), zato se je razprava o kandidatih za odbornike in poslance lahko začela šele po eni uri.

V razpravi so se volivci najdlje zadržali pri problemu zelenic v krajevni skupnosti, razpravljali pa so še o asfaltiranju cest, o komunalni ureditvi novih naselij, o domu Svobode in mladinskem klubu ter še o nekaterih lokalnih problemih.

Vprašujemo se, zakaj je bil zbor tako slabo obiskan. Ali je vzrok v preslabi obveščenosti? Struktura volivcev obeh volivnih enot je taka, da bi bilo pričakovati večjo udeležbo.

ZBOR OBČANOV KRAJEVNIH SKUPNOSTI DRAVLJE IN ZGORNJA ŠIŠKA

V dvorani Svobode v Zgornji Šiški je bil 13. marca zbor občanov krajevnih skupnosti Dravlje in Zgornja Šiška, ki je obravnaval predloge za novo družbeno politično ureditev Ljubljane. Na zboru je bilo prisotnih 69 občanov, čeprav obe krajevni skupnosti štejeta okrog 8000 prebivalcev. Gradivo statutarne komisije je prisotnim razlagal predsednik občinske skupščine Ljubljana-Šiška Miran Goslar.

Na zboru sta se jasno izoblikovali dve skupini, od katerih je ena zagovarjala združitev dosedanjih petih občin v eno občino, druga pa je podpirala četrto varianto.

Prvi skupini lahko očitamo to, da je preveč absolutizirala sposobnost krajevnih skupnosti in ni izhajala iz realnega stanja ter je bila nestrpna do argumentov pristave četrte variante. Drugi skupini pa lahko štejemo v slabo to, da ni v zadostnem številu zagovarjala svojega prepričanja, saj razmerje sil pri glasovanju ni ustrezalo razmerju v razpravi.

Pri informativnem glasovanju se je 28 občanov odločilo za četrto varianto, 24 za drugo, 17 pa se jih je vzdržalo glasovanja.

ZAKAJ TAKO?

Konec meseca februarja so štirje mladoletniki vdrl v koč lovske družine na Toškem čelu, kjer so razbili opremo in pokradli precej živil in pijače.

Kakor sami pravijo, so odšli na Toško čelo, da najdejo ustrezne palice za loke. Najprej so se podili okrog osamljene lovske koč. Nato so začeli bezati s palicami skozi okno razne dobrote. Končno so se opogumili in vdrl v koč. Tu so naredili precej škoda na opremi, odnesli in skrili pa so tudi precej cigaret, kokte, oranžade in okrog 100 l vina.

Mnenja in kritike občanov

„To je čudna rešitev, ki ne nasprotuje le obstoječemu pravemu in ustavnemu redu, ampak tudi zdravemu razumu.“

TUJE IN SOVRAŽNO STALIŠČE

S tem, da pisec tega članka ocenjuje obstoječe ustavne in zakonske predpise kot nekaj, kar je dokončno in nespremenljivo, torej statično, in čemur

goče in politično škodljivo, saj lahko zbega povprečnega občana. Zavede ga lahko od objektivnega presojanja in od dialektičnega k statičnemu in birokratičnemu načinu reševanju tega problema.

NAMEN JAVNE RAZPRAVE NI, DA ODKRIJE, KDO JE PAMETNEJŠI

Prav tako vredna obsodbe je trditev pisca tega članka,

Tudi motiv dokazovanja, da je kdo pametnejši od drugih, je zgrešen in politično škodljiv. Namen nobene javne razprave pri nas ni in ne more biti v tem, da bi iskali in dokazovali, kdo je pametnejši, temveč le v tem, da si vsi (vsak po svojih sposobnostih), prizadevamo v javni razpravi čim bolj vsestransko osvetliti pereč problem, da bi tako omogočili najustreznejše konkretne odločitve.

SMO PROTI ODCEPITVI!

Tudi na izvenmestnem območju naše občine so razprave o bodoči družbeno politični ureditvi Ljubljane in njenega zaledja zelo živahne. Doslej še nihče od nas ni nikjer javno izjavil, da želi izdvojitev izvenmestnega dela naše dosedanje občine v samostojno občino, oziroma priključitev h kranjski ali kamniški občini.

Povsod se več ali manj izrazito pojavlja stališče, da bodoča družbeno politična ureditev Ljubljane ni samo stvar mestnega prebivalstva, ampak tudi nas, ki živimo v neposrednem zaledju.

Čutimo se tesno povezane v eno organsko celoto z Ljubljano. Zakaj?

Približno šest tisoč se nas vsak dan vozi na delo v Ljubljano. Prav toliko ali pa še več naših otrok obiskuje ljubljanske srednje, višje in visoke šole vseh vrst in strok. Vsi se vozimo v Ljubljano, kadar gre za večje in pomemb-

nejše nakupe. Tako ostaja zlasti na območju občine Ljubljana-Center kar precej našega denarja. Kadar smo resneje bolni, se vsi zatekamo v ljubljanske klinike in druge specialne zdravstvene ustanove. Prav tako smo redni obiskovalci ljubljanske Opere in Drame ter koncertnih, sejemske, športnih in drugih prireditvev.

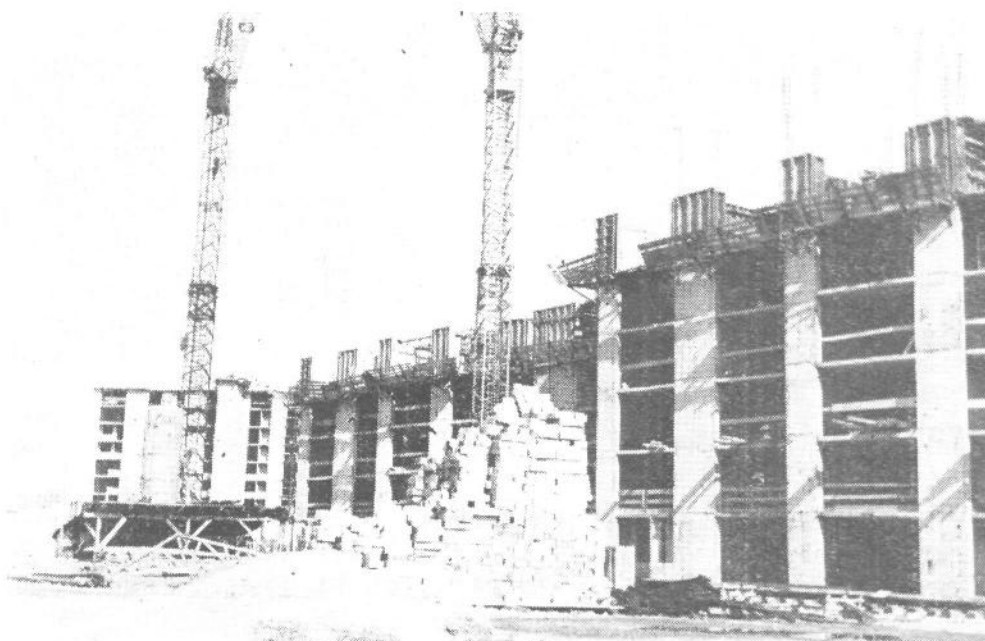
Skratka: tudi mi, ki živimo izven mestnega območja v neposrednem zaledju, živimo in dihamo z Ljubljano ter z zanimanjem spremljamo njen razvoj in napredek.

Iz vseh teh in še drugih razlogov se nikakor ne želimo odcepiti od Ljubljane, temveč želimo biti z mestom v isti temeljni družbeno politični skupnosti.

Ker je Ljubljana tudi nacionalno, družbeno politično, kulturno, gospodarsko, znanstveno, šolsko, sodno in upravno središče naše republike,

menim, da bi o njeni bodoči družbeno politični ureditvi moral povedati svoje mnenje, pripombe in stališča tudi glavni odbor SZDL Slovenije.

M. Z. Medvode

Soseska S-6 v izgradnji

**DOPIŠUJTE,
VSE
PRISPEVKE
HONORIRAMO!**